

مقام معظم رهبری:

بکوشید شعر فارسی حکمت آمیز و امید آفرین باقی بماند

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: در شب ولادت باسعادت کریم اهل بیت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام جمعی از استادان زبان و ادب پارسی و شاعران جوان و پیش‌کسوت با مقام معظم رهبری دیدار کردند...

صفحه ۲

شنبه ۱۲ خرداد ۱۳۹۷ • ۱۷ رمضان ۱۴۳۹ • ۲ ژوئن ۲۰۱۸

تترها

چرخش ۱۸۰ درجه‌ای علی اکبر ولایتی

صفحه ۱۵

رأی منفی «اعتماد ملی» به دومین استعفای دبیر کل

صفحه ۲

پرستاری زیر مشت و لگد

صفحه ۱۳

چرا زیدان از رئال مادرید رفت؟

صفحه ۱۴

آیین بزرگداشت هفتمین سالگرد سحابی‌ها برگزار شد

جدال امید و ناامیدی

صفحه ۲

حرف اول

رؤیای ۱۴۰۰!

غلامعلی دهقان

عضو شورای مرکزی حزب اعتدال و توسعه

اظهار نظر روزنهنگام برخی اهالی سیاست درباره نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ از برخی جهات شایان توجه است، به‌ویژه که تعدادی از آنان شانس گزینه اصلولگرایان منتقد دولت فعلی را زیاد می‌دانند. جالب‌تر اینکه یکی از رای ۲۰میلیونی و دیگری از رای ۲۷میلیونی آن گزینه سخن می‌گویند. دراین‌باره نکات زیر شایان توجه است:

۱- از ۲۱ سال پیش که در انتخابات هفتمین دوره ریاست‌جمهوری رقابتی پیش‌بینی ناپذیر شکل گرفت، می‌گذرد. در آن انتخابات تا هفته آخر هنوز همه چیز در ابهام بود و رای ۲۰میلیونی سیدمحمد خاتمی برای موافق و مخالف غیرمترقیه بود؛ همان‌طورکه پدیدارشدن محمود احمدی‌نژاد در انتخابات نهمین دوره و رسیدن او به مرحله دوم و پیروزی حسن روحانی عده‌ای را دچار حیرت کرد. نتیجه آنکه اگر هر هشت سال باید شاهد یک پدیده انتخاباتی باشیم. حال چگونه می‌توان از پیروزی گزینه یک جناح، آن هم سه سال قبل از انتخابات با قاطعیت سخن گفت؟ جالب اینکه یکی از تحلیلگران که هم‌اکنون نتیجه سه سال بعد را پیش‌بینی کرده، در سال ۹۱ رای حسن روحانی را در حد دو، سه میلیون پیش‌بینی کرده بود و آن دیگری که از رای ۲۷میلیونی کاندیدای جناح خود گفته است تا ساعاتی پس از شمارش آرا در دوم خرداد هنوز نتیجه را باور نداشت. بنابراین می‌توان تحلیلی ارائه کرد اما لزوماً قرار نیست همان شود که ما فکر می‌کنیم. به‌ویژه که هنوز گزینه فعلی اصلاحات و اعتدال سه سال فرصت دارد که قطعا این عملکرد در انتخابات آتی تأثیرگذار است.

۲- ممکن است گفته شود در دوم خرداد ۱۳۷۶ گزینه اصلاحات رای آورد و در سوم تیر ۱۳۸۴ کاندیدای اصلولگرایان و در ۲۴ خرداد ۱۳۹۲ دوباره گزینه اصلاحات و اعتدال، بنابراین این بار نوبت کاندیدای اصلولگرایان منتقد دولت فعلی است؛ در این تحلیل از آنچه غفلت شده، وضعیت انتخابات ۱۳۸۴ است. در آن انتخابات و براساس یک خطای استراتژیک، اصلاحات و اعتدال با چند گزینه وارد گردونه انتخابات شدند و اگر آنان بر یک گزینه توافق کرده بودند، در همان مرحله اول کار تمام بود.

ادامه در صفحه ۱۵

حمله آمریکا به متحدان قدیمی

ترامپ علیه رفقا

گروه جهان: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، بدون توجه به انتقادهای در داخل و خارج این کشور، مصمم است تا سیاست‌های اقتصادی خود را به پیش ببرد؛ سیاست‌هایی که علاوه بر احتمال افروختن آتش یک جنگ تجاری، بدون‌تردید...

صفحه ۷

سال پانزدهم • شماره ۳۱۶۳ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

خطر ترفهای ارتجاعی

احمد غلامی . سردبیر

میل به فرار از واقعیت در اغلب جناح‌های سیاسی کشور وجود دارد. اصولگرایان چشم بر واقعیت‌های جامعه می‌بندند و سکوت اختیار می‌کنند. این سکوت حامل دو پیام است، نادیده‌انگاشتن رخداد‌های تازه و دیگری پنهان‌کردن تغییر موضوع‌شان در برابر مشکلات و مصائبی که احتمالا خود در آن نقش داشته‌اند. اصلاح‌طلبان در تلاش‌اند خود را با مسائل جامعه منطبق کنند، انطباقی که گاه لازم‌ه‌اش عدول از مواضع قبلی است. بی‌تردید جناح‌های سیاسی کشور برای انطباق با شرایط تازه جامعه در بحران اساسی به سر می‌برند و به‌نوعی همه آنان حتی دولت روحانی گرفتار تر سه‌گانه آلبرت هیرشمن هستند: «انحراف، مخاطره و بیهودگی». براساس تر انحراف، هر اقدام هدفمندی برای بسامان‌کردن اوضاع اقتصادی ... وضعیت را وخیم‌تر می‌کند. در تر بیهودگی، دگرگون‌سازی اجتماعی بیهوده خواهد بود؛ چراکه در شرایط موجود آب را از آب تکان نخواهد داد. دست آخر در تر مخاطره، هزینه تغییر با اصلاح پیشنه‌های چنان است که دستاوردهای قبلی نیز در معرض آسیب قرار می‌گیرد. اگر همسان‌کردن «خطابه ارتجاع» هیرشمن با مسائل اقتصادی و... و... می‌بالمه آمیز باشد، کنکاش در این ترها که در آن کتاب به شکل مسوطی به آن پرداخته شده است، برای دولت و جریان‌های سیاسی راهگشا خواهد بود؛ به‌ویژه برای اصلاح‌طلبان که تلاش آنان با موانع جدی روبه‌روست؛ هم از سوی طیف‌های خودشان و هم از سوی جریان‌های محافظه‌کار. وضعیت کنونی بی‌شابهت به پارادوکس جوزپه دی لامپدوزا، در نئوول «پلنگ» نیست: «اگر بخواهیم همه چیز، همان‌طور که هست باقی بماند، همه چیز باید تغییر کند». این گزین‌گویی که نشاندگرته از تر بیهودگی است، مدت‌ها سرلوحه کار محافظه‌کاران و حتی انقلابیون آمریکای لاتین بوده است. این موضع را در لطیفه‌ای نیز می‌توان دید که در اثبات بیهودگی بعد از استقرار رژیم‌های کمونیستی پس از جنگ جهانی دوم در اروپای شرقی گل کرد: «تفاوت سرمایه‌داری با سوسیالیسم چیست؟ پاسخ چنین است: در سرمایه‌داری این انسان است که انسان را استثمار می‌کند، در سوسیالیسم کاملا برعکس است». همه این قول‌ها تغییر وضع موجود را انکار و بر بیهودگی اصلاحات صحه می‌گذارند. اصلاح‌طلبان بیش از هر چیز گرفتار ترکیبی از ترفهای انحرافی و مخاطره هستند؛ اما تر بیهودگی، مصداق مواجهه مردم با اغلب جریان‌های سیاسی و دولت است. اگر این تلقی را بپذیریم، باید پرسید راه برون‌رفت از این وضعیت چیست؟ با اینکه اصلاح‌طلبان با اصلولگرایان تفاوت‌های اساسی دارند؛ اما به‌تازگی شرایط سیاسی جامعه آنان را در کنار هم قرار داده است. ناگفته پیداست که همسانی بین اصلولگرایان و اصلاح‌طلبان، زمانی به وجود آمده که خود پیشه کرده‌اند. گروهی نه دل در گرو دولت دارند و نه در پی توسعه سیاسی‌اند؛ اما همه این طیف‌ها در یک نکته اجماع دارند که تنها راه رهایی از وضعیت موجود ادامه اصلاحات است. اصلاحاتی که خطر ترفهای سه‌گانه هیرشمن آن را تهدید می‌کند. پس از دی ۹۶، ناگزیر تضادها و تفاوت‌های اصلاح‌طلبان و اصلولگرایان به حداقل رسیده و تبعات این «زست‌سیاست» محوشدن تدریجی تفاوت‌ها و همسان‌سازی سیاسی است.

ادامه در صفحه ۴

مجادله بر سر مسیر ماشین هسته‌ای

● جلیلی: بر جام مانند این بود که ماشین یک میلیونی را به مبلغ یک میلیارد خریداری کنی

● ابوطالبی: آن قدر از چراغ قرمز گذشتید تا جریمه‌ها هزار برابر قیمت ماشین شد، سپس ماشین را به دره فصل هفت انداختید

صفحه ۱۵

دبیر شورای عالی امنیت ملی در گفت‌وگو با «شرق» تشریح کرد

امنیت سوریه امنیت ماست

صفحه ۶

عکس: AFP

رئیس پلیس اطلاعات و امنیت عمومی ناخا خبر داد

طرح مقابله با عرضه‌کنندگان فیلترشکن

صفحه ۱۳

یادداشت جهان

آغاز جنگ تجاری ترامپ

امیرعلی ابوالفتح

شکایت در سازمان تجارت جهانی و اتخاذ اقدامات تلافی‌جویانه تجاری تهدید کردند. پیش‌بینی می‌شود واردات فولاد، محصولات کشاورزی و دامپروری و برخی از محصولات مصرفی آمریکایی در کشورهای اتحادیه اروپا، کانادا و مکزیک مشمول تعرفه‌های جدید شوند. چنین رویکردی، جنگ تجاری در جهان را شعله‌ورتر خواهد کرد؛ به‌ویژه اینکه چند روز بعد از توافق آمریکا و چین برای پرهیز از ورود به چنین جنگی، کاخ سفید اعلام کرد بر حداقل ۵۰ میلیارد دلار صادرات چین به آمریکا تعرفه‌های شدیدی اعمال خواهد کرد. چین نیز متقابلا از اعمال تعرفه به همین میزان بر صادرات آمریکا سخن به میان آورده است.

اغلب اقتصاددانان در مورد تأثیرات مخرب جنگ تجاری بر تمامی طرفین درگیر هشدار داده‌اند و نتیجه آن را باخت - باخت عنوان کرده‌اند. گرچه افزایش تعرفه برخی کالاهای وارداتی به آمریکا در کوتاه‌مدت به تقویت تولید ملی و حفظ مشاغل کارگران آمریکایی خواهد انجامید؛ اما، این رویکرد در میان‌مدت، افزایش قیمت کالاهای ساخته‌شده با استفاده از مواد اولیه وارداتی و از دست‌رفتن بازارهای صادراتی برای کالاهای آمریکایی را نیز به همراه خواهد داشت. درحال حاضر میلیون‌ها فرصت شغلی در آمریکا مستقیم یا غیرمستقیم به صادرات کالا و خدمات وابسته است. برخی از برآوردها حکایت از آن دارد که در صورت گسترش جنگ تجاری کنونی به چین، حداقل شش میلیون فرصت شغلی در آمریکا در معرض خطر قرار خواهد گرفت.

ادامه در صفحه ۲

معاون رئیس‌جمهوری در گفت‌وگو با «شرق»:

تهدید به قطع حقوق مدیران متخلف

صفحه ۴

یادداشت

درس‌های انتخابات هیئت‌رئیس

عبدالکریم حسین زاده
نایب‌رئیس فراکسیون امید

اساسا خاستگاه ایشان اصلاح‌طلبی نیست و در بهترین حالت ممکن، اعتدال است که این نیز نه گفتن‌مان که روشی اجرایی و مدیریتی است. در پارلمان هم در دو سال اول، نمایندگانی که اکثریتشان امیدی هستند، رای به رئیس مجلسی داده‌اند که اساسا اصلاح‌طلب نیست. ساده‌ترین پاسخ به چرایی این وضعیت، همان چیزی است که در سال‌های اخیر همه ما را از آن ترسانده‌اند: «اصلولگرایان واقعی، رای ندارند و اصلاح‌طلبان واقعی موانع ورود زیادی دارند و به آنها اجازه داده نمی‌شود تا به عنوان اصلاح‌طلب کار کنند؛ پس باید هر دو طرف به یک گزینه مرضی‌الطرفین اکتفا کنیم». نتیجه این نوع سیاست‌ورزی محافظه‌کارانه و پاپس‌کشیدن از هویت خود، تاکنون منجر به تأمین مطالبات جریان‌های شناسنامه‌دار سیاسی نشده و حالا این سؤال به شکل جدی مطرح است که تا چه زمان جریان‌های سیاسی اصلاح‌طلب و اصلولگرا نمی‌خواهند روی نفرات هویت‌دار خویش سرمایه‌گذاری کنند و علم گفتن‌مان خویش را دست صاحب آن بسپارند. به عقیده من، این کاری است که حتی به قیمت شکست‌خوردن در یک رقابت باید انجام دهیم؛ زیرا اساسا پیروزی همیشه به معنی رای‌آوری نیست و قرار نیست یک جریان سیاسی همواره در همه انتخابات‌ها پیروز باشد اما من این‌گونه به قضیه نگاه می‌کنم که شکست واقعی، عدم دستیابی به اهداف و خواسته‌های ملت و مطالبات کسانی است که به ما رای داده‌اند. در واقع براساس همین نگاه و عقیده بود که فراکسیون امید این‌بار خودش علم گفتن‌مان سیاسی خویش را در دست گرفت و با تمام هویت و همه توان خود به میدان رقابت درون مجلس آمد. بنابراین از این پس امیدواریم که از رهگذر اقدام فراکسیون امید، در ادامه راه مجلس دهم نیز همگان به مسیر و خانه خود بازگردند؛ زیرا اطمینان داریم راهکاری که تاکنون در چند انتخابات اخیر آزموده شد، شاید آقای روحانی را رئیس‌جمهور و آقای لاریجانی را رئیس مجلس کند اما برای ملت شاید ره به آمل آنچنان که باید، نبرد.

۲- مجلس صدای ملت یا...!؟

مدت‌های مدیدی است که نمایندگان با این سؤال مهم و جدی مواجه شده‌اند که «چرا مجلس صدای ملت نیست؟». من با یقین و اطمینان شهادت می‌دهم در دو دوره اخیر که در مجلس هستم، به‌جز برخی موضوعات صنفی و قشری، در بسیاری از موارد مجلس کمتر صدای ملت بوده و شاید بسیاری از حرف‌ها در سینه نمایندگان باقی مانده و در دایره مگوها قرار گرفته است.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۳

مجمع تجاری نارون

OMEGA

رجوع به صفحه ۱۵

رجوع به صفحه ۷

پتی‌پاک

ایران‌وی

۸۸۱۹۲۸۷۷ - ۸۸۷۹۲۴۳۴

سازمان آگهی‌ها